

N:o 50.

Ank. till Riksdagens kansli den 23 mars 1896, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckta motioner angående ändrad lydelse af 56 § i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862.

Uti tvenne särskilda, inom Andra Kammaren väckta motioner, n:o 9, af herr *L. Jönsson* i Sandby, och n:o 46, af herr *J. A. Lundström*, hemställes, att Riksdagen ville för sin del antaga följande

L a g

angående ändrad lydelse af § 56 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862.

Häri genom förordnas, att § 56 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862 skall hafva följande ändrade lydelse:

»§ 56. Kommunalnämnden utser för hvarje år inom sig en kassaförvaltare.

En hvar ledamot af kommunalnämnden ansvarar gemensamt med de öfriga för de medel, nämnden under sin förvaltning haft, äfvensom för de säkerhetshandlingar, mot hvilkas antaglighet han icke till protokollet

gjort anmärkning. Denna ansvarighet fortfar, till dess förvaltningen blifvit antingen af kommunalstämman eller, om klander anställes, af vederbörlig domstol godkänd, eller ock till dess natt och år efter räkenskapernas aflemnande förflutit, utan att klander i laga ordning blifvit anstaldt.»

Båda motionärerna åberopa till stöd för sitt förslag frågans behandling vid sistlidet års riksdag; och utskottet tillåter sig i anledning häraf erinra om följande förhållanden.

Vid 1895 års riksdag väckte herr J. A. Lundström inom Andra Kammaren motion derom, att Riksdagen ville besluta ett sådant tillägg å lämpligt ställe i förordningen om kommunalstyrelse på landet, att kommunalnämndens ledamöter skola för hvarje år inom sig utse en kassaman.

Lagutskottet, som afgaf utlåtande öfver denna motion i sammanhang med en annan motion, hvori föreslogs, att kommunalnämnden sjelf skulle utse bland sina ledamöter ordförande och vice ordförande, yttrade häruti bland annat:

»Deremot synes utskottet, med anledning af herr Lundströms förslag, ett stadgande böra i förenämnda författning intagas om befogenhet för kommunalnämndens ledamöter att inom sig utse en kassaförvaltare.

Såsom motionären erinrat, synes det vara billigt och rättvist, att kommunalnämndens ledamöter, hvilka bära ansvaret för förvaltningen af kommunens medel och säkerhetshandlingar, tillerkännas rätt att till kassaförvaltare utse en person, till hvilken de kunna hafva fullt förtroende. Om än, enligt gällande bestämmelser i förordningen om kommunalstyrelse på landet, kommunalnämnden är oförhindrad att åt annan af nämndens ledamöter än ordföranden öfverlemba att förvalta kommunalmedlen och vårda kommunens säkerhetshandlingar, torde det vara lämpligt att i denna författning särskildt uttala, att kommunalnämnden eger en sådan befogenhet.

Någon ovilkorlig skyldighet för kommunalnämndens ledamöter att verkställa val af kassaförvaltare anser emellertid utskottet icke böra föreskrifvas, enär i de fall, då nämndens ordförande af samtliga ledamöter deri anses såsom den lämpligaste för handhavande af kassaförvaltningen, särskildt val af kassaförvaltare icke synes vara af behovet påkalladt.»

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt och då den ifrågasatta föreskriften om kassaförvaltare syntes lämpligen kunna intagas i den paragraf — § 56 i gällande förordning om kommunalstyrelse på landet —,

hvilken stadgade kommunalnämndens ansvarighet för de medel, densamma hade under sin förvaltning, hemställde utskottet om sådan ändring af ifrågavarande paragraf, att uti början af paragrafen skulle insättas en så lydande sats:

»Kommunalnämnden eger att för hvarje år inom sig utse en kassaförvaltare.»

Denna lagutskottets hemställan bifölls af Första Kammaren, hvaremot Andra Kammaren för sin del beslöt, att paragrafen i fråga skulle erhålla just den lydelse, som i nu föreliggande motioner föreslås, hvarigenom det alltså blefve en skyldighet för kommunalnämnden att företaga omnämnda val af kassaförvaltare.

Någon sammanjemkning af kamrarnes skiljaktiga beslut ansågs ej kunna ifrågakomma, och hade frågan alltså för 1895 års riksdag förfallit.

Då utskottet ånyo har att yttra sig öfver föreliggande fråga, bör till en början framhållas, att utskottet allt fortfarande vidhåller uppfattningen om det lämpliga att tillerkänna kommunalnämndens ledamöter rätt att välja den person, som skall å samtliges vägnar förvalta kommunens medel och säkerhetshandlingar.

Hvad vidare beträffar den enligt ofvan gifna framställning framträdande, i sak i allt fall mindre väsentliga skiljaktighet emellan Första och Andra kamrarnes beslut i ämnet vid sistlidet års riksdag, är utskottet af den mening, att det erkännansvärda syftet med förevarande motion säkrast och lättast vinnes genom ett antagande af sistnämnda kammares, i nu föreliggande motioner återupptagna beslut.

Derigenom undvikes den olägenhet — som skulle varit förenad med antagande af den af 1895 års lagutskott gjorda hemställan —, att nemligen det skulle bereda praktiskt afsevärda svårigheter för kommunalnämnderna att begagna sig af den dem sålunda medgifna rätt att välja särskild kassaförvaltare. Är denna rättighet till sitt begagnande helt och hållet fri, kan nemligen rättighetens utöfvande komma att anses såsom ett misstroendevotum mot ordföranden i kommunalnämnden, och detta skulle i sin mån bidraga dertill, att kommunalnämnden i färre fall, än önskligt vore, begagnade sig af sin härutinnan gifna rättighet.

Med stöd af det anförda hemställer utskottet alltså,

att Riksdagen, med bifall till herrar Jönssons och Lundströms föreliggande motioner, ville för sin del antaga följande

L a g

angående ändrad lydelse af § 56 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862.

Häri genom förordnas, att § 56 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862 skall hafva följande ändrade lydelse:

§ 56. Kommunalnämnden utser för hvarje år inom sig en kassaförvaltare.

En hvar ledamot af kommunalnämnden ansvarar gemensamt med de öfriga för de medel, nämnden under sin förvaltning haft, äfvensom för de säkerhetshandlingar, mot hvilkas antaglighet han icke till protokollet gjort anmärkning. Denna ansvarighet fortfar, till dess förvaltningen blifvit antingen af kommunalstämman eller, om klander anställes, af vederbörlig domstol godkänd, eller ock till dess natt och år efter räkenskapernas aflemnande förflutit, utan att klander i laga ordning blifvit anstaldt.

Stockholm den 23 mars 1896.

På laguskottets vägnar:

E. von KRUSENSTJERNA.

Reservation af herr *Rudebeck*.

Herr *Hasselrot* har begärt få här antecknadt, att han inom utskottet icke deltagit i behandlingen af detta ärende.
